

การระดับบรูอัลกุรอาน : วาระแห่งประชาชาติ

﴿ تدبر القرآن فريضة الأمة ﴾

[ไทย - Thai - تايلاندي]

ศ.ดร.นาศิร อัล-อุมร์

แปลโดย : แวมุฮัมหมัดซาบรี แวยะโก๊ะ

ผู้ตรวจทาน : ซุฟอัม อุษมาน

ที่มา : www.tadabbor.com

2011 - 1432

IslamHouse.com

﴿ تدبر القرآن فريضة الأمة ﴾

« باللغة التايلاندية »

الأستاذ الدكتور ناصر العمر

ترجمة: محمد صبري يعقوب

مراجعة: صافي عثمان

المصدر: موقع الهيئة العالمية لتدبر القرآن الكريم

www.tadabbor.com

2011 - 1432

IslamHouse.com

การตะดับนุรอัลกุรอาน : วาระแห่งประชาชาติ

มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ ความจำเริญและความศานติจงมีแต่ท่านเราะสูลุลลอฮ์ คืออัลลิลลอฮ์อะลัยฮิวะสَّلَام ฉันขอปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์องค์เดียว โดยไม่มีภาคีใดๆ สำหรับพระองค์ และฉันขอปฏิญาณว่าท่านนบีมุฮัมมัดคือบ่าวและศาสนทูตของพระองค์

อัลลอฮ์ อัสซะวะญ์ลลา ทรงเรียกกร้องบ่าวของพระองค์สู่การ ตะดับนุร (การพิพากษา ไคร์ครวญ) ในสิ่งที่พระองค์ทรงประทานลงมาแก่พวกเขา จากบรรดาโองการทั้งหลายที่มีอยู่ใน คัมภีร์อันทรงเกียรติของพระองค์ด้วยรูปแบบที่หลากหลาย ซึ่งพระองค์ได้ให้ความกระจ่างชัดอีกว่า “การไคร์ครวญ” นี้เองที่เป็นเป้าหมายอันแท้จริงของการประทานอัลกุรอานลงมา ด้วยพระดำรัสของพระองค์ที่ว่า

﴿ كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴾

ความว่า “คัมภีร์ (อัลกุรอาน) ที่เราได้ประทานลงมาให้แก่เจ้าซึ่งมีความจำเริญ เพื่อพวกเขาจะได้พิพากษาโองการต่างๆ ของอัลกุรอานและเพื่อปวงผู้มีสติปัญญาจะได้สำนึก” (สุเราะฮ์ ศอด : 29)

ทั้งนี้ พระองค์ทรงแย้งต่อผู้ที่ผินหลังให้กับการไคร์ครวญอัลกุรอาน ดังที่พระองค์ทรงมีพระดำรัสว่า

﴿ أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ﴾

ความว่า “พวกเขาไม่ได้พิจารณาพระดำรัสดอกหรือ ? หรือว่าได้มีมายังพวกเขา สิ่งที่ได้มีมายังบรรพบุรุษของพวกเขา รุ่นก่อน ๆ” (สุเราะฮ์ อัลมูอฺมินูน : 68)

ซึ่งความจำเป็นของการไคร์ครวญนั้น ดังที่ท่านอัช-เชากานีย์ ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “ฟัตหุลเกาะดีรุ เล่ม : 2 หน้า : 180” ด้วยการอ้างอิงหลักฐานในพระดำรัสของอัลลอฮ์ ตะอาลา ว่า

﴿ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ
اِخْتِلَافًا كَثِيرًا ﴾

ความว่า “พวกเขาไม่พิจารณาอัลกุรอานบ้างหรือ ? และหากว่า อัลกุรอานมาจากผู้ที่ไม่ใช่อัลลอฮ์แล้วไซ้ร้ แน่نون พวกเขาที่จะพบว่าในนั้นมี ความขัดแย้งกันมากมาย” (สุเราะฮ์ อัน-นินสาฮ์ : 82)

﴿أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا﴾

ความว่า “ถ้าพวกเขามีได้พิจารณาใคร่ครวญอัลกุรอาน หรือว่าบนหัวใจของพวกเขามีกุญแจหลายดอกกลั่นอยู่ ?” (สุเราะฮ์ มุหัมมัด : 24)

สติปัญญากับการใคร่ครวญ

หากสิ่งที่น่าสนใจข้างต้นได้บ่งชี้ถึงความสำคัญของการใคร่ครวญในแง่มุมมองหลักการศาสนา โดยแน่แท้สติปัญญาก็ได้บ่งชี้ถึงความสำคัญของการใคร่ครวญเช่นเดียวกัน ซึ่งนัยประการหนึ่งจากการที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้ลูกหลานอาดัมมาปกครองบนหน้าแผ่นดินนี้ ดังที่พระองค์ได้ตรัสแก่เหล่ามะลาอิกะฮ์ว่า

﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً﴾

ความว่า “จงรำลึกถึง ขณะที่พระผู้อภิบาลของเจ้าได้ตรัสกับเหล่ามะลาอิกะฮ์ว่า ฉันจะแต่งตั้งตัวแทนคนหนึ่งขึ้นบนหน้าแผ่นดิน” (สุเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 30)

นั่นก็คือ พระองค์จะทรงให้ความกระจ่างแก่ผู้ที่ทำหน้าที่ปกครองแผ่นดินนี้ ให้รู้ถึงแนวทางที่แจ่มแจ้งและกระจ่างชัด ซึ่งพวกเขาจะได้ใช้แนวทางดังกล่าวในการทำหน้าที่เป็นผู้ปกครองให้ เป็นไปตามความพอพระทัยของพระองค์ ประการดังกล่าวนี้เกิดขึ้นด้วยการที่พระองค์ทรงประทานวะฮยู(วิวรณ์)แก่เหล่าศาสนทูตของพระองค์ ด้วยกับบทบัญญัติต่างๆ ตามยุคสมัย ดังนั้น เมื่อการสืบทอดตำแหน่งตกมาเป็นของประชาชาติยุคสุดท้ายนี้ และพระองค์ก็ทรงประทานคัมภีร์อันยิ่งใหญ่แก่พวกเขาซึ่งไม่มีคัมภีร์เล่มใดอีกภายหลังจากนั้นแล้ว จึงยอมเป็นสิ่งจำเป็นที่ว่ามันต้องมีระบุไว้ในนั้นซึ่งวิธีการทำหน้าที่สืบทอดตำแหน่งให้บรรลุผล

และเพื่อให้ประชาชาตินี้สามารถรู้ถึงรายละเอียดต่างๆ ของแนวทางนี้ได้ ก็ต้องผ่านกระบวนการใคร่ครวญโองการต่างๆ ของอัลกุรอาน โดยมีนัยดังคำกล่าวของอัล-อัลลามะฮ์ ฮัสสะฮุดดีเย์ เราะหิมะฮ์อัลลอฮ์ ว่า “คือการตรึงตรองในความหมายและการครุ่นคิด(ในเนื้อหาของอัลกุรอาน) ทั้งในด้านอุดมการณ์และผลลัพธ์ที่จะได้จากมัน รวมทั้งสิ่งจำเป็นที่มาพร้อมกับมันด้วย”

(ตีพิมพ์ รัช-สะอูดีย์ เล่ม : 1 หน้า : 189-190) สิ่งจำเป็นที่ว่ำนั้ก็คือ การปฏิบัติและการดำเนินรอยตามเนื้อหาของอัลกุรอาน

สภาพของประชาชาติมุสลิมกับอัลกุรอาน : ความเป็นจริงและความหวัง

แท้จริง ผู้ที่สังเกตสภาพของประชาชาติมุสลิมกับคัมภีร์ของอัลลอฮฺ ณ วันนี สยตาของเขาย่อมไม่พลาดที่จะเห็นปรากฏการณ์ของการเข้าหาคัมภีร์ของอัลลอฮฺของผู้คนจำนวนมากมายทั้งชายและหญิง เด็กและผู้ใหญ่ ด้วยการอ่านและท่องจำ ซึ่งสถาบันเพื่อการท่องจำอัลกุรอานก็ได้กระจายอยู่ทั่วประเทศ รวมทั้งมีสติปัญญาในพื้นที่ต่างๆ ที่เต็มไปด้วยวงศีกษาการอ่านและท่องจำอัลกุรอาน อีกทั้งยังมีโครงการอบรมเพื่อการท่องจำอัลกุรอานที่ได้จัดขึ้นทุกปีซึ่งได้ผลิตบรรดานักท่องจำอัลกุรอานเป็นสิบๆ หรือร้อยๆ คน จนกระทั่งมีการกล่าวกันว่า “แท้จริง นี่คือยุคทองแห่งการท่องจำอัลกุรอานอันทรงเกียรติ” เลยทีเดียว

แน้แท้ว่า สิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่สร้างความปลื้มปิติให้กับหัวใจทั้งหลาย เพราะมันบ่งชี้ถึงการเอาใจใส่ของประชาชาตินี้ในภาพรวมที่มีต่อคัมภีร์ของพระผู้อภิบาลของพวกเขา และการเอาใจใส่ต่อการแสวงผลบุญอันใหญ่หลวงที่อัลลอฮฺทรงสัญญาไว้แก่ปวงบ่าวของพระองค์ที่เป็นผู้อ่านและท่องจำคัมภีร์ของพระองค์

ทว่า เป็นที่เศร้าใจยิ่งนักที่การเข้าหาด้วยการอ่านและท่องจำอัลกุรอานนั้น ไม่ได้ถูกติดตามด้วยการใคร่ครวญและการศึกษาให้เข้าใจ(อัลกุรอาน)ในระดับที่ทัดเทียมเยี่ยงกับการอ่านหรือท่องจำ กระทั่งเราเห็นผู้ที่ท่องจำอัลกุรอานได้ทั้งเล่ม แต่กลับไม่เข้าใจในความหมายของคำต่างๆ แม้แต่สุเราะฮ์สั้นๆ แรกๆ ที่เด็กเล็กๆ ก็ท่องจำกันได้

เจ้าหน้าที่คนหนึ่งที่เป็นผู้ดูแลวงหะละเกาะสุท่องจำอัลกุรอานได้ให้ข้อสังเกตหลายประการเกี่ยวกับประเด็นนี้ ซึ่งหนึ่งในข้อสังเกตนั้นคือ ท่านได้กล่าวว่า “เป็นที่ประจักษ์แก่ฉันว่า มีนักศึกษาจำนวนมากที่ได้อ่านอัลกุรอานอันทรงเกียรติแต่เขาหาได้ใคร่ครวญ(ในเนื้อหาของมัน)ไม่เห็นชัดจากการที่พวกเขาไม่ตระหนักถึงตำแหน่งที่ต้องหยุด(วะกัอฺฟ)และตำแหน่งที่ต้องเริ่มใหม่(อิบตีดาอฺ) ในระหว่างที่พวกเขาได้อ่านให้ฉันฟังในวงหะละเกาะสุหรือในช่วงที่สอบ และช่วงที่มีการทดสอบแข่งขันกัน ซึ่งมีนักศึกษาบางคนได้หยุดอ่าน(วะกัอฺฟ)ในตำแหน่งที่น่าฉงนยิ่งนัก และได้เริ่มอ่านด้วยการเริ่มที่น่าฉงนเช่นเดียวกัน ซึ่งนี่เป็นการบ่งบอกถึงการไม่ใคร่ครวญและตรึกตรองนั่นเอง” (อ้างจาก อิสฮาม ญุมฮียาต ตะหุฟิซ อัล-กุรอาน อัล-กะรีม ฟิ บินาอฺ อัล-อัญญียาล อัล-วา กิอุ วะ อัล-มะอฺมูล หน้า : 611-628)

โดยแน้แท้ นี่คือสภาพที่มันสวนทางกับสภาพที่อัลลอฮฺ อัชชะวะญูลลา ทรงรับสั่งให้อ่านอัลกุรอานไว้อย่างสิ้นเชิง ซึ่งอัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงมีพระดำรัสว่า

﴿وَرَتَّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا﴾

ความว่า “และจงอ่านอัลกุรอานซ้ำๆ เป็นจังหวะ (ชัดถ้อยชัดคำ)” (สูเราะฮฺ อัล-มูช ซัมมิล : 4)

นั่นคือการอ่านซ้ำๆ และเป็นจังหวะ ซึ่งท่านอิบну กะซีรฺ ได้กล่าวว่า “แท้จริงมัน(การอ่านซ้ำๆ และเป็นจังหวะ)มีส่วนช่วยในการทำความเข้าใจและใคร่ครวญอัลกุรอาน” (ตัฟซีร อิบну กะซีร เล่ม : 8 หน้า : 336) ท่านอิบну กะซีรฺ ได้แสดงให้เห็นว่า ความเข้าใจและการใคร่ครวญนั่นคือเหตุผลหลักของคำสั่งใช้ให้อ่านอัลกุรอานอย่างซ้ำๆ เป็นจังหวะ

ท่านอัช-เชากานีย์ ได้กล่าวว่า “นั่นคือ จงอ่านอัลกุรอานอย่างชัดถ้อยชัดคำพร้อมกับการใคร่ครวญ” (ฟัตหุล เกาะดีรฺ เล่ม : 7 หน้า : 336) เหมือนกับอัช-เชากานีย์ต้องการบอกว่า การใคร่ครวญระดับบูรณันรวมอยู่ในนัยแห่งความหมายของการอ่านอย่างซ้ำๆ เป็นจังหวะ(อัต-ตัจรีย) นั่นเอง

ในทางกลับกัน เป็นสิ่งที่รู้สึกเกรงยิ่งนักกับสภาพของผู้อ่านและท่องจำอัลกุรอานโดยปราศจากการใคร่ครวญ ว่าจะเป็นดังสภาพของกลุ่มชนต่างๆ ก่อนหน้านี้ ซึ่งอัลลอฮฺทรงตำหนิพวกเขา ดังที่อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงมีพระดำรัสว่า

﴿وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِي﴾

ความว่า “และในหมู่พวกเขานั้นมีผู้อ่านเขียนไม่เป็น ไม่รู้คัมภีร์ นอกจากจะอาศัยเรื่องไร้สาระต่างๆ เท่านั้น” (สูเราะฮฺ อัล-บะเกาะเราะฮฺ : 78)

ท่านอิบну อาซุรฺ เราะหิมะฮุลลอฮฺ ได้กล่าวว่า นักวิชาการบางท่านได้กล่าวว่า คำว่า อะมานีย (أَمَانِي) ในอายะฮฺนี้ก็คือ การอ่าน หมายความว่า พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดในคัมภีร์นั้นเลย นอกเสียจากสำนวนต่างๆ ที่พวกเขาท่องจำและเรียนรู้มัน โดยหาได้เข้าใจในความหมายของมันแม้สักประการหนึ่งไม่ ซึ่งเป็นสภาพปกติของกลุ่มชนที่หลงทางทั้งหลายอยู่แล้ว ที่จำกัดอยู่เพียงแค่การบ่นท่องโดยปราศจากการทำความเข้าใจ” (อัต-ตะหฺรียรฺ วัตตันวีรฺ เล่ม : 1 หน้า : 358)

เคราะห์กรรมอันใหญ่หลวง

สำหรับความรู้สึกว่าเพียงพอแค่การอ่านอัลกุรอานอย่างเดียวโดยมิต้องลงมือทำและปฏิบัติตาม –ทั้งๆ ที่การปฏิบัตินั้นเป็นนัยสำคัญของคำสั่งที่บอกให้มีการใคร่ครวญ- สิ่งนี้ถือเป็นเคราะห์กรรมอันใหญ่หลวงและเป็นความแตกร้างวจนยากเกินจะเยียวยาได้ ซึ่งอัลลอฮฺ อัชชะวะญุด

ลา ได้ยกอุทาหรณ์ในอัลกุรอานอันทรงเกียรติ สำหรับผู้ที่แบกรับความรู้อันมากมาย แต่เขาหาได้รับประโยชน์จากความรู้นั้นไม่ ด้วยการยกอุทาหรณ์ที่เลวร้ายและน่าเกลียดยิ่ง ซึ่งพระองค์ ทรงมีพระดำรัสว่า

﴿مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾

ความว่า “อุปมาบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์เตวรอฮฺ แล้วพวกเขามีได้ปฏิบัติตามที่พวกเขาได้รับมอบ ประหนึ่งเช่นกับลาที่แบกหนังสือจำนวนหนึ่ง (บนหลังของมัน) อุปมาของหมู่ชนที่ปฏิเสธต่อสัญญาณต่างๆ ของอัลลอฮฺนั้น ช่างชั่วช้าจริง ๆ และอัลลอฮฺจะไม่ชี้แนะทางแก่หมู่ชนผู้อธรรม” (สุเราะฮฺ อัล-อุมมะฮฺ : 5)

﴿وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْعَاوِينَ * وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلُ عَلَيْهِ يَلْهَثُ أَوْ تَتْرُكُهُ يَلْهَثُ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصِصْ الْقِصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾

ความว่า “และจงอ่านให้พวกเขาฟัง ซึ่งข่าวของผู้ที่เราได้ให้บรรดาโองการของเราแก่เขา แล้วเขาได้ถอนตัวออกจากโองการเหล่านั้น แล้วชัยฏอนก็ติดตามเขา ดังนั้นเขาจึงอยู่ในหมู่ผู้หลงผิด * และหากเราประสงค์แล้ว แน่นอนเราก็ยกเขาขึ้นด้วยบรรดาโองการเหล่านั้น แต่ที่เขาคงมันยึดติดอยู่กับดินและปฏิบัติตามความใคร่ใฝ่ต่ำของเขา ดังนั้น อุปมาของผู้ที่จึงตั้งอุปไมยของสุนัข หากเจ้าบังคับมันหรือเจ้าละทิ้งมันเฉยๆ มันก็จะยังหอบแลบลิ้นห้อยลงอยู่เช่นนั้น นั่นแหละคือ อุปมากลุ่มชนที่ปฏิเสธบรรดาโองการของเรา ดังนั้น เจ้าจงเล่าเรื่องราวเหล่านั้นเถิด เพื่อว่าพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ” (สุเราะฮฺ อัล-อะฮฺรอฟ : 175-176)

ดังนั้น จึงรู้สึกกริ่งเกรงยิ่งนักสำหรับผู้ผู้อ่านอัลกุรอานแต่เขาไม่ได้ใคร่ครวญ ไม่ได้รับประโยชน์ และไม่ได้ปฏิบัติตามคำสอนใดๆ ของมัน ว่าหมิ่นเหม่ที่จะพลอยได้รับความชั่วร้ายต่างๆ เช่นที่กล่าวมาในอายะฮ์นั้นด้วย

ประโยชน์บางประการของการใคร่ครวญ

แท้จริง อัลกุรอานได้เรียกร้องไปสู่การใคร่ครวญมันอย่างจริงจัง ซึ่งมันจะนำไปสู่การได้รับคุณค่าและผลประโยชน์ทั้งในโลกนี้และโลกหน้าอย่างมากมาย ซึ่งไม่มีใครได้รู้ประโยชน์เหล่านั้นได้หมดนอกจากอัลลอฮ์เพียงองค์เดียวเท่านั้น ทั้งนี้หนึ่งในประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่เหล่านั้นก็คือ

ดังที่ท่านอัล-อัลลามะฮฺ อัส-สะอูดียฺ เราะหิมะฮุลลอฮฺ ได้กล่าวว่า “ประโยชน์บางประการจากการใคร่ครวญคัมภีร์ของอัลลอฮ์นั่นคือ มันจะส่งผลให้บ่าวก้าวสู่ระดับของการมีความเชื่อมั่นและมีความรู้ซึ้งว่านั่นคือพระดำรัสของอัลลอฮ์อันเที่ยงแท้ เพราะเขาจะเห็นได้ว่าในนั้นมีข้อยืนยันซึ่งกันและกัน รวมทั้งมีความสอดคล้องกันในทุกประการ” (ตฟสีรุ อัส-สะอูดียฺ เล่ม : 1 หน้า : 189)

ด้วยเหตุนี้ พี่น้องของเราในหมู่พวกที่เป็นญิน เมื่อพวกเขาได้ยินอัลกุรอาน พวกเขา ก็อดไม่ได้ที่จะกล่าวกันว่า

﴿قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا
يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا﴾

ความว่า “จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดว่า ได้มีวะฮยูมายังฉันว่า แท้จริงพวกญินจำนวนหนึ่งได้ฟังฉัน(อ่านอัลกุรอาน) และพวกเขา กล่าวว่า แท้จริงเราได้ยินอัลกุรอานที่แปลกประหลาด * นำไปสู่ทางที่ถูกต้อง ดังนั้น พวกเราจึงศรัทธาต่ออัลกุรอานนั้น และเราจะไม่ตั้งสิ่งใดเป็นภาคีต่อพระเจ้าของเรา” (สุเราะฮฺ อัล-ญิน : 1-2)

และบางส่วนของหมู่พวกเขาเมื่อได้ยินอัลกุรอานก็เกิดปฏิกิริยาเช่นอายะฮฺที่ว่า

﴿فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصَبُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ﴾

ความว่า “ครั้นเมื่อพวกเขา มาปรากฏตัวต่อหน้าอัลกุรอาน พวกเขา กล่าวว่า จงนั่งฟังซิ เมื่อ(การอ่าน)จบลงแล้ว พวกเขาก็หันกลับไปยังหมู่ชนของพวกเขาเพื่อทำหน้าที่เป็นผู้ตักเตือน” (สุเราะฮฺ อัล-อะหฺกอฟ : 29)

และนี่ไม่ใช่เพราะอื่นใดเลย นอกจากเป็นไปเพราะผลจากการซึมซับของพวกเขา ที่มีต้นตอมาจากการใคร่ครวญและการครุ่นคิดอย่างจริงจังนั่นเอง

ท่านอิบดุล ก็อยยิม เราะหิมะฮุลลอฮฺ ได้กล่าวไว้ ซึ่งเป็นคำกล่าวที่ควรค่าแก่การจดบันทึกด้วยหมึกทอง “ไม่มีสิ่งใดที่จะเป็นประโยชน์แก่บ่าวในการใช้ชีวิตของเขาและการเดินทางสู่โลกหน้าของเขา รวมทั้งเป็นมุลเหตุที่จะทำให้เขาใกล้ความสำเร็จของเขา มากยิ่งไปกว่าการใคร่ครวญอัลกุ

รอ่าน และการใช้เวลาอย่างยาวนานในการครุ่นคิดสิ่งที่มีอยู่ในมัน รวมทั้งการรวบรวมความคิดในการทำความเข้าใจในความหมายของโองการต่างๆ” (มะดาวิจญ์ อัส-สาลิกีน เล่ม : 1 หน้า : 451)

ท่านอับดุล ก๊อยยิม เราะหิมะฮุลลอฮฺ กล่าวสัจจริงแล้ว เพราะการใคร่ครวญในคัมภีร์ของอัลลอฮฺนั้นเป็นกุญแจไขสู่ความดีงาม และปิดกั้นสิ่งที่ชั่วร้ายทั้งหลาย

ท่านอัส-สะอูดีย์ เราะหิมะฮุลลอฮฺ ได้กล่าวว่า “การใคร่ครวญคัมภีร์ของอัลลอฮฺนั้นเป็นกุญแจไขสู่ความรู้และความเข้าใจต่างๆ และด้วยการใคร่ครวญนั่นเองที่เป็นผลผลิตของความดีงาม ทั้งยังเป็นแหล่งกำเนิดของทุกองค์ความรู้ และด้วยการใคร่ครวญเช่นเดียวกันที่จะส่งผลให้ความศรัทธาเพิ่มพูนขึ้นมาในหัวใจ และจะก่อรากฐานอันมั่นคงให้แก่มัน เพราะการใคร่ครวญจะทำให้เขาได้รู้จักพระเจ้าที่เขาต้องเคารพสักการะ และรู้ว่าพระองค์นั้นมีคุณลักษณะที่สมบูรณ์ยิ่ง และพระองค์ทรงบริสุทธิจากคุณลักษณะที่บกพร่องทั้งหลาย และรับรู้ถึงหนทางที่จะไปสู่พระองค์ และคนที่อยู่บนหนทางนั้น รวมทั้งเอกลักษณ์ของพวกเขาและเสียงต่างๆ ที่พวกเขาต้องเตรียมเพื่อพบกับพระองค์ และให้รับรู้ถึงศัตรูที่แท้จริงของพวกเขา ทั้งยังรับรู้ถึงหนทางที่จะเป็นเหตุนำไปสู่การลงโทษ ให้รู้จักบรรดาคนที่ต้องโทษและเอกลักษณ์ของพวกเขา และสิ่งที่เป็นสาเหตุที่จะต้องถูกลงโทษ และทุกๆ ครั้งที่เราได้ใคร่ครวญ มันก็จะเพิ่มพูนความรู้ การปฏิบัติ และความประจักษ์ชัดแก่เขา” (ตัฟสีรุ อัส-สะอูดีย์ เล่ม : 1 หน้า : 189-190)

โอ้อัลลอฮฺ ขอได้โปรดให้เราและบรรดานักอ่านอัลกุรอาน รวมทั้งบรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลายเป็นหนึ่งในผู้ที่อ่านอัลกุรอานอันทรงเกียรติที่แท้จริงด้วยเถิด และขอให้เราได้ดำเนินตามสิ่งที่ได้อ่านด้วยการใคร่ครวญและการปฏิบัติ แท้จริงพระองค์เป็นผู้ช่วยเหลือและเป็นผู้ทรงสามารถในการกำหนดให้เกิดสิ่งนั้น

ที่มา <http://www.tadabbor.com/nway/article/240>